

मकवानपुरबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गीको पत्रिका

साझाकुरा

राष्ट्रिय दैनिक

www.sajhakuranews.com

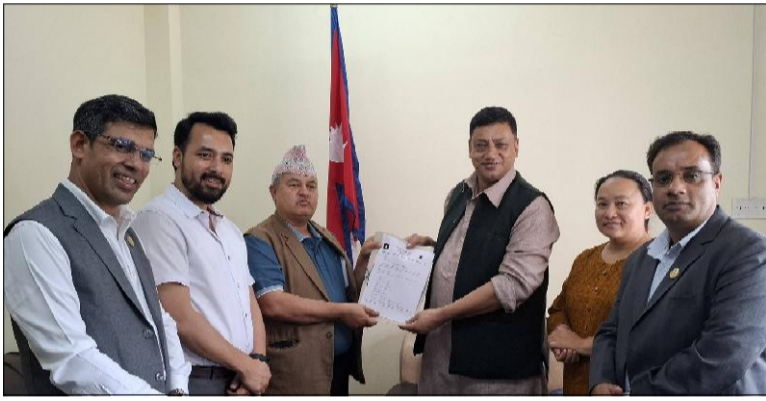
अतिक्रमण गरी बनाइएका संरचना हटाउन सार्वजनिक सूचना जारी

हेटौंडा, ८ जेठ/ हेटौंडास्थित प्राकृतिक जलाशय मत्स्य प्रवर्द्धन एवं संरक्षण केन्द्रले आफ्नो स्वामित्वको जग्गा अतिक्रमण गरी बनाइएका संरचना हटाउन सार्वजनिक सूचना जारी गरेको छ । केन्द्रले तेश्रोपटक सूचना प्रकाशित गर्दै ७ दिनभित्र अतिक्रमण करिब ४ कट्टा क्षेत्रफल खाली गर्न निर्देशन दिएको हो । हेटौंडा उपमहानगर पालिका-५ मा रहेको केन्द्रको नाममा दर्ता भएको किता नम्बर ९६ को जग्गामा केही व्यक्तिहरूले अनधिकृत रूपमा घर, टहरा, होटल, रेस्टुरेन्ट लगायतका संरचना निर्माण गरेको जनाइएको छ । उक्त जग्गा माछाको आहारा व्यवस्थापनका लागि केरा, मकै, भटमासका साथै उन्नत घाँसहरू नेपीयर, सुडान, बदामे, परा, ढैचालगायतको लगाउनुपर्ने भएकाले संरचना हटाउन लागिएको केन्द्रले जनाएको छ । बरिष्ठ मत्स्य विकास अधिकृत सरोजकुमार यादवद्वारा जारी सूचनामा जग्गा हाल भोगचलन गर्नेहरू ६ जनाको नामसमेत उल्लेख गरिएको छ ।

बागमतीको बजेट अधिवेशन जेठ ११ गतेदेखि सुरु हुने, सभामुख अमर अन्वयौल

सरकारलाई प्रमुख प्रतिपक्षी दलको ४९ बुँदे सुभावपत्र

मनिल महतो
हेटौंडा, ८ जेठ/ बागमती प्रदेशसभाको बजेट अधिवेशन आगामी जेठ ११ गतेदेखि सुरु हुने भएको छ । विहीबार बसेको बागमती प्रदेश सरकार मन्त्रिपरिषद् बैठकको निर्णयानुसार प्रदेश प्रमुखबाट प्रदेश सभाको अठारौँ अधिवेशन आह्वान गरिएको हो । प्रदेश सरकारका प्रवक्ता एवम् आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्रीका अनुसार अधिवेशनको पहिलो बैठक जेठ ११ गते सोमबार दिउँसो १ बजे बस्नेछ ।

मन्त्रिपरिषद्ले अधिवेशन आह्वानका लागि प्रदेश प्रमुखसमक्ष सिफारिस गरेको थियो । सोही सिफारिसका आधारमा प्रदेश प्रमुख दीपकप्रसाद देवकोटाले संविधानको धारा १८३ को उपधारा ९१० बमोजिम प्रदेशसभाको अधिवेशन आह्वान गरेका हुन् । प्रदेश प्रमुखद्वारा जारी सूचनाअनुसार अधिवेशन हेटौंडा उपमहानगरपालिका परिसर स्थित सभासलमा सञ्चालन हुनेछ । आगामी अधिवेशनमा आर्थिक वर्ष २०८३/८४ का लागि प्रदेश सरकारको नीति तथा कार्यक्रम तथा बजेट प्रस्तुत गरिने जनाइएको छ ।

सभामुख चयन अमर अन्वयौल
बागमती प्रदेशसभाको सभामुख चयन गर्ने विषयमा अरु पनि दलहरूबीच कुनै टुङ्गो लागेको छैन । यस प्रदेशका सत्तारूढ दल नेपाली कांग्रेस र नेकपा एमालेका बिचमा सभामुख कसलाई बनाउने भन्ने टुङ्गो नलाग्दा आठौँ वर्ष अधिवेशनमा पनि सभामुख चयनको प्रक्रिया अगाडि बढाउने वा नबढाउने भन्ने विषयमा अन्वयौलता छ । सभामुख निर्वाचनका सन्दर्भमा दलहरूबीच दाबी छ ।

कांग्रेस र एमाले दुबैले सभामुख आफूले पाउनुपर्ने दाबी गरिरहेका छन् । एमालेले मुख्यमन्त्री नपाए सभामुख आफ्नो हुनुपर्ने अडान कसेको छ । कांग्रेसले उपसभामुख एमालेकै भएकाले रिक्त सभामुख पद आफूले पाउनुपर्ने अडान राखिरहेको छ । यस विषयमा संसदीय दलको निर्णय नै गरेर कांग्रेस बढेपछि दुई दलबिचको संवाद भनै जटिल बनेको हो ।

सरकारलाई ४९ बुँदे सुभाव
बागमती प्रदेश सरकारको आर्थिक वर्ष २०८३/०८४ को नीति, कार्यक्रम तथा बजेटका लागि नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) ले ४९ बुँदामा सुभाव दिएको छ ।

दलका नेता एवम् पूर्व मुख्यमन्त्री शालिकराम जम्कट्टेल सहितका नेताहरूले शुक्रबार मुख्यमन्त्री बानियाँलाई उक्त सुभावपत्र हस्तान्तरण गरेका हुन् ।

विगतमा आफ्नो नेतृत्वको सरकारले अघि सारेका १० वटा मुख्य गौरवका आयोजनाहरूलाई आगामी बजेटमा पनि निरन्तरता दिनुपर्ने माग गरिएको छ ।

प्रदेश सरकारले आगामी वर्षमा 'एक विद्यालय: एक नर्स', 'चेपाड, चिउरी र चमेरो संरक्षण', 'मुख्यमन्त्री जनता स्वास्थ्य परीक्षण', 'प्रदेश सडक गुरुोजना', 'घरेलु महिला सशक्तीकरण' र 'बडा समाजवादी कार्यक्रम' जस्ता कार्यक्रमहरूलाई प्राथमिकताका साथ अघि बढाउन नेकपाले सुभाव दिएको छ । प्रदेशको तल्लो तहका नागरिकको जीवनस्तर उकास्न सहयोग पुराने गरी उक्त कार्यक्रमहरू कार्यान्वयनमा अघि बढाउन नेकपाले

तुलो समस्याका रूपमा रहेको बाँदर र बँदेल जस्ता जङ्गली जनावर नियन्त्रणका लागि विशेष कार्यक्रम ल्याउन सुभाव दिइएको छ । प्रदेशभित्रका सरकारी भवन निर्माणमा स्वदेशी काठको प्रयोग अनिवार्य गर्न र वन ङँडेको नियन्त्रणका लागि ङुन जस्ता आधुनिक प्रविधिको प्रयोग गरी रियल टाइम निगरानी गर्ने व्यवस्था मिलाउन भनिएको छ । वातावरण संरक्षणका लागि नदी किनार र लोकमार्गहरूमा हरित सौन्दर्यीकरण गर्ने योजना सुभाव पत्रमा समावेश छ । विपद् व्यवस्थापनका लागि वर्षातमा हुने बाढी पहिरो जस्ता प्राकृतिक प्रकोपबाट हुने धनजनको क्षति न्यूनीकरण गर्न उच्च प्रविधि र क्षमताजनक पूर्ण तयारी गर्नुपर्ने नेकपाले माग छ ।

स्थानीय तहमा संघबाट हस्तान्तरण भएर आउने नापी र मालपोत जस्ता सेवाहरूको गुणस्तरको सुनिश्चितताका लागि प्राविधिक र वित्तीय सहयोग उपलब्ध गराउनुपर्ने सुभाव पत्र समेटिएको छ ।

लक्ष्यअनुसार भएन बागमती प्रदेशको राजस्व संकलन

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ८ जेठ/ चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को १० महिनाको अवधिमा बागमती प्रदेश सरकारले राजस्व संकलनको अवस्था अपेक्षाअनुसार कमजोर देखिएको छ । आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्रालयका अनुसार प्रदेश सरकारले वैशाख मसान्तसम्म कूल लक्ष्यको ४६ दशमलब ४४ प्रतिशत मात्रै राजस्व संकलन गरेको हो ।

प्रदेश सरकारले चालु आर्थिक वर्षमा ६७ अर्ब ४७ करोड ७३ लाख २७ हजार रुपैयाँ राजस्व संकलन गर्ने लक्ष्य राखेकोमा वैशाख मसान्तसम्म ३१ अर्ब ३३ करोड ५५ लाख ४८ हजार रुपैयाँमात्रै संकलन भएको छ ।

राजस्वका मुख्य स्रोतका रूपमा मूल्य अभिवृद्धि कर र सवारी साधन कर रहेका छन् । मूल्य अभिवृद्धि करतर्फ ८ अर्ब ७९ करोड ८६ लाख रुपैयाँ लक्ष्य राखिएकोमा ६ अर्ब ४८ करोड रुपैयाँ अर्थात् ७३ दशमलब ७१ प्रतिशत संकलन भएको छ ।

सवारी साधन करतर्फ ८ अर्ब २५ करोड रुपैयाँ लक्ष्य राखिएकोमा ५ अर्ब ४९ करोड रुपैयाँ अर्थात् ६६ दशमलब ५९ प्रतिशत राजस्व संकलन भएको छ । पर्यटन शुल्क, वन पैदावार बिक्री, सवारी चालक अनुमति पत्र तथा सवारी नवीकरण शुल्क प्रदेशको आन्तरिक आम्दानीका प्रमुख स्रोत बनेका छन् ।

यसैगरी, संघीय सरकार बाट प्राप्त हुने वित्तीय समानिकरण, सशर्त अनुदान, विशेष अनुदान र समपूरक अनुदानतर्फ १४ अर्ब ८१ करोड ९० लाख रुपैयाँ प्राप्त गर्ने लक्ष्य राखिएकोमा हालसम्म ७ अर्ब ९४ करोड २७ लाख रुपैयाँ अर्थात् ५३ दशमलब ६० प्रतिशत रकम प्राप्त भएको छ ।

गत वर्षको नगद मौज्जात र बेरुजु असुलीबाट १६ अर्ब ९८ करोड रुपैयाँ प्राप्त हुने अनुमान गरिए पनि वैशाख मसान्तसम्म उक्त शीर्षकमा जम्मा १ अर्ब ३७ करोड रुपैयाँमात्रै संकलन भएको देखिएको छ ।

HIMALAYAN MOTORS PVT LTD
ALL SERVICES FOR ALL BRANDS 4-WHEELERS
NEPAL'S MODERN AUTOMOTIVE SERVICE DESTINATION SINCE 2009

NITROGEN FILLING	AC GAS REFILL & LEAK CHECK	WHEEL BALANCING	VEHICLE WASHING	INJECTOR CLEANING
ENGINE MAINTENANCE OVERALL	GEARBOX MAINTENANCE OVERALL	DENT & PAINT SERVICE		
ENGINE SERVICE & OVERHAUL	GEARBOX SERVICE & OVERHAUL	DENT REMOVAL & PAINTING		
TYRE CHANGE	ROTOR DISC & DRUM FACING MACHINE	COMPUTERIZED VEHICLE DIAGNOSTICS		
BRAKE SERVICE & FACING	ADVANCED SCANNING TOOLS			

057-590333 ADVANCED TECHNOLOGY EXPERT TECHNICIANS GENUINE EQUIPMENT RELIABLE SERVICE SUZUKI CERTIFIED SERVICE POINT

YOUR VEHICLE, OUR PASSION... YOUR TRUST, OUR COMMITMENT

Hetauda School of Management
"कडा अनुशासन, स्तरीय शिक्षा"

ADMISSION OPEN

Management today, Leadership Tomorrow!

ENROLL NOW

Grade 11 Management

Computer Science | Mathematics | Business Studies

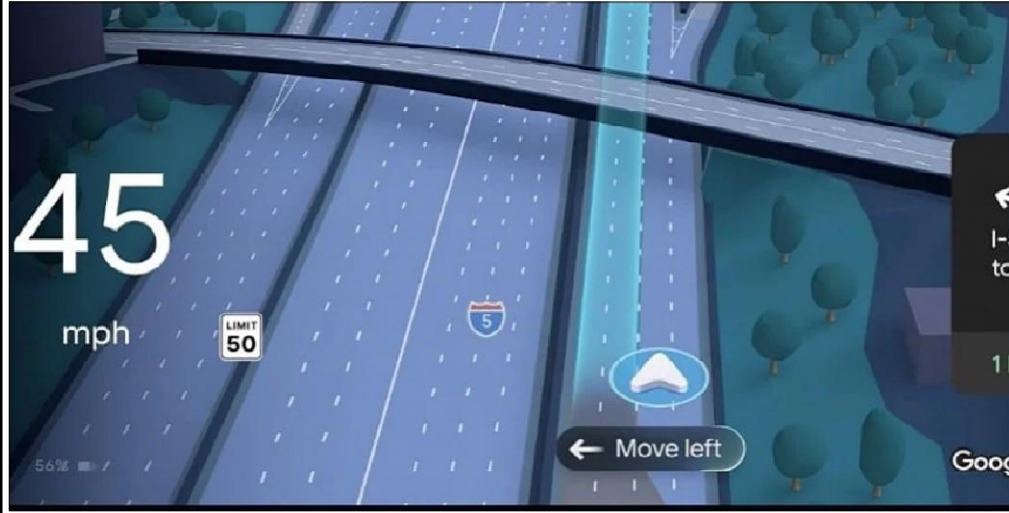
For more info: 9855074222

Hetauda-4, Makawanpur info@hsm.edu.np www.hsm.edu.np

यस पृष्ठमा प्रकाशित साहित्य बाहेकका सामग्रीहरू विभिन्न वेबसाइट, सामाजिक सञ्जाल तथा एजेन्सीहरूबाट साभार गरिएका हुन् ।

facebook twitter Google विज्ञान/प्रविधि

गूगल म्याप्सको नयाँ 'लाइभ लेन गाइडेन्स' फिचर: एन्ड्रोइड अटोमा नआउने

गूगलले आफ्ना प्रयोगकर्ताहरूका लागि गाडी हान्ने अनुभवलाई थप सुरक्षित र सहज बनाउन गूगल म्याप्समा 'लाइभ लेन गाइडेन्स' नामक एउटा अत्याधुनिक फिचर थप्ने घोषणा गरेको छ । यसअघि गूगल म्याप्सले सडकमा कतिवटा लेन छन् र अब कुन लेनमा बस्नुपर्छ भन्ने सामान्य जानकारी (लेन गाइडेन्स) दिँदै आएको भए तापनि यो नयाँ फिचरले भने रियल-टाइममा काम गर्नेछ ।

यस प्रविधिले चालक कुन लेनमा हिंडिरहेको छ भन्ने कुराको प्रत्यक्ष विश्लेषण गरी गलत लेनमा भएमा तुरुन्तै स्क्रिनमा 'बायाँ सर्नुहोस्' वा 'दायाँ सर्नुहोस्' जस्ता स्पष्ट निर्देशनहरू दिनेछ ।

यो फिचर निकै उपयोगी भए तापनि स्मार्टफोनबाट चल्ने परम्परागत 'एन्ड्रोइड अटो' प्रणालीमा भने कहिल्यै उपलब्ध हुने छैन । यो सुविधा केवल 'एन्ड्रोइड अटोमोड' सफ्टवेयर भएका गाडीहरूमा मात्र सीमित रहनेछ । यसको मुख्य कारण के हो भने लाइभ लेन गाइडेन्सले काम गर्नका लागि गाडीको अगाडि रहेको फ्रन्ट-फेसिङ क्यामेरासँग गूगल म्याप्स सिधै जोडिनुपर्ने हुन्छ ।

यो एआई प्रविधिले क्यामेराबाट आउने दृश्यका आधारमा सडकका रेखाहरू र ट्राफिक संकेतहरूको विश्लेषण गर्दछ । यदि गाडीमा फ्रन्ट क्यामेरा छैन वा म्याप्सले त्यसको एक्सेस पाउँदैन भने यो फिचर चल्दैन ।

एन्ड्रोइड अटो र एन्ड्रोइड अटोमोड बीचको प्राविधिक भिन्नताकै कारण यो प्रतिबन्ध लगाइएको हो । एन्ड्रोइड अटो केवल स्मार्टफोनको स्क्रिनलाई गाडीको ड्यासबोर्डमा देखाउने एउटा माध्यम मात्र हो, जसले गर्दा गूगल म्याप्सले गाडीको आन्तरिक हार्डवेयर र क्यामेराहरू नियन्त्रण गर्न सक्दैन ।

अर्कोतर्फ, एन्ड्रोइड अटोमोड भने गाडी उत्पादक कम्पनीहरू आफैले गाडीको हार्डवेयर तहमै इन्स्टल गरिदिएका एउटा स्वतन्त्र अपरेटिङ सिस्टम हो । यसले गर्दा गूगलको एआईलाई गाडीको क्यामेरा र सेन्सरहरूसँग गहिरो रूपमा एकीकृत (डिप इन्टिग्रेसन) हुन सम्भव भएको हो ।

गूगलले गाडी निर्माता कम्पनीहरूसँग मिलेर यो 'इमर्सिभ नेभिगेशन' अनुभवलाई बाजारमा ल्याउन काम गरिरहेको छ । यो नयाँ एआई-संचालित फिचर सबैभन्दा पहिले 'पोलस्टार ड' ईभीमा उपलब्ध गराइनेछ, जसको घोषणा सन् २०२५ को अन्त्यतिर नै गरिएको थियो ।

पोलस्टार ड का प्रयोगकर्ताहरूले यसको १०२ इन्चको इन्टर्याक्टिभ डिस्लेमै आफ्नो गाडी कुन लेनमा छ र कुन लेनमा जाँदा सजज हुन्छ भन्ने कुराको लाइभ भिजुअलाइजेसन र अडियो निर्देशनहरू पाउनेछन् ।

अन्य ब्राण्ड र मोडलहरूका लागि यो फिचर यसै वर्षको अन्त्यतिरबाट क्रमशः रोलआउट हुँदै जाने भए तापनि कुन-कुन गाडीले सुरुमा पाउनेछन् भन्ने विस्तृत विवरण गूगलले खुलाएको छैन ।

कथा

होमनाथ सुबेदी

म थिएँ, अमेरिकामा । हंस नेपाल हुन्थ्यो । हराएको मेरो रूप । डायस्पोराको म दुईवटा कला घोडा चढी निरुद्देश्य मकैबारीभित्र दौडिरहेको थिएँ । मकैबारीमा हरियाली थिएन । सुकेका डाँठहरू ठडिएका थिए । केही पर लोस थियो । पशुहरू चरिरहेका थिए । मलाई लाग्यो- ती वन्यजन्तु थिए । माथिल्लो गराबाट एउटा टाटेपाटे प्रचण्ड बाघ फराल्यो । तल्लो गरामा अर्को बाघ राजाले सिंग थापिरहेको थियो । ती ह्याम जुधे । त्यसको नावले मेरा घोडा तर्सिए । म भागे पछिनिर्तार मैले ठानेको थिएँ । म र मेरो दोस्रो चाहि घोडा त बाघको जुधाइ काटेर अघि बढे होलान् । पछि फर्केर हेरे । जुधेका बाघ थिएनन् । ती त बसाहा थिए । सिंग उनको थिएन । जुरोको थुम्को नै ठोकेर लड्दै थिए । उनको मुटो टाडमुनि परे पनि उनलाई प्रवाह थिएन । सायद, उनलाई आफ्नो जीवनको सुरक्षाभन्दा अर्को जीवनमा असुरक्षा उत्पन्न गर्नुमै आनन्दानुभूति भैरहेको थियो ब्यारे । होक्का, होक्का गरी कराइरहेका थिए । म र मेरो दोस्रो घोडा देखिन तर सायद म नै छाया थिएँ । मैले सुने एक खिक्को हिहिहि हिहिहि । दायतिर हेरे ध्वनि थिएन केवल मेरो आफ्नै छायाले मुख बन्द गरेको जस्तो देखे । पूर्व फर्केर हेरे सूर्य थिएन । न उनी मध्यमाञ्चलमा थिएन अस्ताञ्चलमै । यो थियो अमेरिकाको डायस्पोरक दिनको मध्यहान् । मध्यरातमा पनि किन यो छायाले मलाई पछ्याइरहेको छ ? मलाई शंका लाग्यो, कहीं म नै छाया त होइन ? यो डायस्पोरामा मलाई होइन, छायालाई नै मैले पछ्याइरहेको त छैन कहीं ? हुन पनि यस्तो विस्तारै छातीमा छामे । मेरो छाती थिएन । यो कुन नयाँ डायस्पोरक संसारको जीवन कहानी रहेछ । पात्र 'फरेन ल्यान्ड'को गति 'भद्र व्याण्ड'को । त्यस बेला तक म फर्केर पुनः बसाहाको जुधाई भएको ठाउँतर्फ पुगिसकेको थिएँ । एते त्यहाँ बसाहा थिएनन् थिए पबबहादुर मुखिया र चक्रबहादुर जिम्बाल । साभा गौचरन कस्को नाममा दर्ता गर्ने । को हो त्यसको हकदार ? दुवै पूर्णत आत्म केन्द्रित थिए । एकदोश्राले एकअर्कालाई गालामा फापट दिएर कुटाकुट गरिरहेको थिए । मैले वार्तै गरिन ।

तिनीहरूसित मेरो घोडा तर्सन पनि । म मैदानको ठूलो गराबाट अगाडि बढे ठाउँ बाटो काटेर । अहिलेसु र चुत्तका काँडाले मलाई काँटेको थिए । स्टा वारमा होमिन्थ्यो मलाई गोर्खाली खुकुरीको धार देखाएको दृश्य देखेर म खिक्का छोडिरहेको थिएँ । मैले घोडाको लगाम नै छोडी दुवै हातले मुख थुने । त्यो रातमा खेलेको थियो र ? म जति हाँसे पनि हुन्थ्यो तर म समाँएँ । सायद म भित्रै पनि यौटा अर्को मानिसले चियाइरहेको थियो ब्यारे । किन नहोओस् । मेरो शरिर त डायस्पोरक अचानकै परेको थियो ।

बेलामको घोडा रोकिन्थ्यो कसरी ? त्यो घोडाले गुड्यायो चारपाजा तीव्र गतिले । उसले मैदानको मकैबारीलाई विमानस्थल बनायो, भन्थ्याइर पा गयो । ऊ थिएन धरतीमा । उसले नदिनाला डाँडाकाँडा सबैलाई नाघेर मैदान बनाइरहेको थियो । मैले यसो आफ्नै शरीरमै मोडिएर हेरे । म पनि त्यही घोडैमाथि थिएँ । मलाई लाग्यो-त्यो वाइपंछी घोडा रहेछ ब्यारे । म किन न खसेको ? म त्यही हावामा नै जिइरहेको थिएँ ? मृत्युको आकासमा अमरताको फण्डा फहराएर भुँडिरहेको थिएँ । मैले हेरे तल । कोही थिएन । तर यौटा कुकुर भने तत्काल भुके आयो । कुकुरको रंग हरियो र पहिलो रंगले रंगिएको थियो । ऊ भुक्न थाले पक्कै टोकनलाई । तर दाँत उसका कुँडइसकेका थिए । उसको गलो सुकिस्केको थियो कसैको रगत पिउन नपाए । म त थिइन त्यहाँ ? मैले त मेरो यौटा प्लाष्टिकको आकृति बनाई त्यसैमा 'हाट इम्प्लान्ट' गरी पठाएको थिएँ । मेलाई टोकेर रगत आउन्थ्यो । मसित रोएर मेरो अँसु आउन्थ्यो । म त कस्तो साँच्चै सुख र दुःखबाट मुक्त जीव थिएँ । म त मध्यरातमा भालुसँग कपालको सिउँदो छुँदै गभनतिर लोभ र कौतुङ कम्प्युटरको एक ग्राफ थिएँ । केवल कोरिएकोहिमालको एक टोडोवाशो नाप थिएँ । केवल आकृति मूलक अभिव्यक्ति । को पढ्न सक्थ्यो भाषामा ? विना अनुभूति,विना

साहित्य

डायस्पोराको मान्छे

तीक्ष्ण दन्त पछि विना डायस्पोरक समालोचनाको चेत गाढ्यो दाँत मेरो गोडामा अनि उडिरहेको घोडामा । मेरो टाउको त हल्लिन्नथियो तर मेरा दुइकानले देखे-योटा कुकुर टुकिएर, हरियो दार्वाँ पहिलो बाँया, कुइयाँ कुइयाँ गदै छोडेर दाँत, भागिरहेको थियो । मैले ठूला ठूला ओठ फल्टाएँ अनि एकवार थार हल्लाएँ-म के गर ? दुइवटा मात्र दाँत देखाएँ । मेरो मुखबाट घृणा र सहानुभूतिको प्रश्नवास एकै मुठो बनेर स्वाइ निक्यो-यसमा मेरो के दोष ?

त्यस बेला मैले सोचिन-म मात्र निर्दोष भएर जिउन सकिन्न । म के हुँ । आफैले आफैलाई मात्र पिउन सकिन्न । उसको पनि दोषको दुर्निवारण हुनुपर्छ । आजको कुकुरलाई हामीले मानिस बनाउन सक्नुपर्छ । मेरो यो । मेरो यो 'प्लाष्टिकको शरीरलाई पनि हात मुख जोर्ने हक दिइनुपर्छ । मेरो थुनिएको मुखलाई पनि जिब्रो फटकाने कला कोरिने पर्छ । जिब्रो फट्याने कला कोरिने पर्छ । म यस्तै के के सोचेर किमिचौरको डीलमा उभिएको थिएँ । थिएनन् मेरा घोडा, थिएन कुनै जोडा । हेर्दैहेर्दै कुन बेला परिवर्तन भयो कुनि मलाई थाहै भएन ।

किमिचौरको पूरा खेतको फाँट एक रंगशाला बनेको थियो छेउछेउमा असंख्य साना-साना पक्की भवन थिए । म विना टिको म भएर खरै धिन्न पसेर ठिङ्ग उभिएँ दशरथ रंगशालामा हेरिरे जस्तै गरी उभिएको थिएँ । सात पारटीका नेताहरूको भाषण थियो । मलाई अचम्म लाग्यो- कहिले पोखरा मुस्ताङ्ग राजमार्ग बनिसक्यो ? कहिले बेनीबाट यस गाऊविकास समितिका किमिचौरसम्म मोटरलबाटो चडिसक्यो । म थिएँ किमिचौर नै । रंगशाला भित्रै । वाहिर वाशिङ्टन डी. सी.को भीडमा कार पार्क गर्ने खाली ठाउँ नपाए जस्तै गरी मानिस घुमिरहेका थिए । डायस्पोराको नेतारो थिए ।

मैले एकवार आँखा मिचे । रंगशालाको केन्द्रमा हेरे । मलाई शंका लाग्यो मेरो आँखामा कसेर त परको छैन ? दुवै हातले आँखा मिचे । अर्को मैले कुनै मल्लयुद्ध भएको देखिन । सिटहरूमा हेरे - सबै रिक्त । फेरि रंगमञ्चमा हेरे । कोही थिएनन्, कोरा शून्य । तडडरररर तालीको ध्वनिले मेरो कान रोपियो - जित्यो दाइसिंहले । प्रचण्डले । फल्टाएको पहलवान नेपालले । काग्रेसको गेमले आकाश गुञ्जियो । मैले फेरि दुइ निश्चय साथ आँखाको पर्सा माथि खिचेर तीक्ष्ण दृष्टिले हेरे - घत। च। अर्को केही देखिन । म विस्मित थिएँ । म हेरिरेहेरै थिएँ । दृश्य कुन बेला बदलियो ? म छक्क परेँ । रंगमञ्चमा काँतिके धानका वाना भुलिइरहेका थिए । कुकुर विरालाका शवले दविण्य कूनै कुहिरहेका थिए । थियो यौटा खराको थुप्रो । दशक, त्यसलाई धानको रास भन्थे । केन्द्रमा थियो काठको मौलो । श्रोता त्यसलाई सुनको भन्थे । लेखिएको थियो 'जीवन-मृत्यु' । पाठक त्यसलाई 'जीवन-मुक्त' भन्थे । बाँसका घाराका लिङ्गाभित्र कोरिएका याजक तसिएर मृत्युदेखि खण्डित भैसकेका थिए । दुलही रुन्धन । छोरहरू हाँस्ये । सयभाइ छोरा बाँसको घारामा बाबुलाई तेर्सोउन ड्याईकुडी पाँदै थिए ।

मैले लामो सास फेरे । एकवार ललाटमा छामे अनि आँखा मिचेर पुनः रंगमञ्चमा हेरे । न त्यहाँ धान्य पर्वत थियो, न त्यहाँ किमिचौरको रंगमञ्च । म फ्रिक्टेड -म पागल त भइन् ? मैले म स्वयम्लाई निहारें । त्यो डायस्पोरा पनि हैन । तर म थिएँ अमेरिकामा । केही भण हरएँ र फ्रिक्टेड -कया डायस्पोरामा माया नेपालको स्वपिल संसारमा ।

म उही पूर्वीस्थानमा अबोध शालीक जस्तै उभिएँ थिएँ उही रंगशालामा । तर मेरो पेट रिक्तो थियो । मैले फेरि तल जमिनमा हेरे । त्यहाँ धानको रास थिएन । न थियो याजकको लाश बर भोज थियो । असंख्य मानिस त्यो सुखात गर्दै थिए । फेरि तल माथि यता उता घुम्ने । सत्रको भोजमा पनि मैले मौका छोपन सकिँन । म कस्तो अभागी । धिक्दै थिएँ । म कति दिनको भोको थिएँ । मैलाई थाहा थिएन । म हराएको थिएँ । त्यो हराएको भन्ने अनुभूति पनि कति दिनेदखि हराइसकेको थियो । म हराएको हराएको मानिस कुन बारले मलाई बाटो छोड्न सक्थ्यो । हराएँ र कता कताबाट बाटो बिरि एर तलबाट रंगमञ्चमा उक्लें, डायस्पोराबाट फुट्कें । तर त्यस वेलासम्म जुठा टपरीहरू

च्यात्तिका दुनाहरू मात्र त्यहाँ थिए । अर्को ठाउँमा गएँ - पेपर प्लेट र पेपर टाबेलहरू मात्रै फ्याँकिएका थिए । अर्को ठाउँमा गएँ । त्यो शौचालय रहेछ । फेरि मैले दोहोराएर सोचे - हराएक प्राणीको कानै कानैमा वा मुलामा हाल्न हुन्छ भने त्यसलाई परिशोधन गरी भोजन बनाउन किन न हुने ? आखिर हुँ त म प्लाष्टिककै । म मा 'म' रहेकै के छ र ? मातृभूमि र परदेशबमट बनेको यो डायस्पोरक चेत मान्छेहरू 'रोबोट' वाहेक बचेकै के छ र ?

म सोच्दै थिएँ - हुन त यसो गरे पनि हुन्थ्यो - दुई प्रकारको खाना खाने मानिसको नियम । यसो गर्दा कभितमा म जस्तो निर्वासितले 'मल' नै खाएर पनि मानिसको रूपमा केही दिन आयु बढाउन त सक्थ्यो ? मृत्युको बन्द कोठामा जन्मिएको म कति दिन सास फेर्न सक्थे कुनि ? पूँजीले नङ्गाइएको म जे पनि खाना हुने स्वतन्त्रता पाए खुलारूपमा कति मलका थुप्रा ताँतै खाइदिने कुनि ? कति र हर होला मातृभूमिमा जिउनुको मलाई । अरुले तच्छरण चोइटाइदिए किन हो कुनि ? म त्यहाँ छुँदै थिइन ।

दुई पहाडको बीचबाट बगेको नदीको किनारमा यौटा डायस्पोराको पक्की सडक थियो । ओलो भित्ता भित्तामा घुपी र सल्ला हल्लिरहेका थिए । ठन्डीको समय, म नाङ्गै थिएँ । हावाका भोक्काले - दुवै पहाड ममाथि लोटाइदाला जस्तो गरेको थियो । म दुई हातले नाग्लो कभित विस्तारै उकालोमा पेल्ल हिँड्दै थिएँ । नाग्लोभित्र के थियो कुनि ? निक्कै थियो । सेता कोराले ढाकिएको थियो । मेरा हात जितिसके गले पनि मैले त्यसलाई जमिनमा राख्न हुन्थ्यो । त्यो कसैलाई देखिनथ्यो । त्यो जवान, अघावधिक, पाश्र्चक्य पोषाकका थियो । नीलो अर्णको कपडाकित ईश्यालु दृष्टिले निर्निमेष उद्यो मुटो लगाएर मेरो नाग्लोलाई हेरिरेहेको थियो । किन हो कुनि ? त्यो गिड थियो कि ? मेरो पूर्रा र सन्तान सबैको श्व के त्यही नाग्लोमा थियो ? वा 'म' नै त्यसैमा थिएँ ? म हिंडिरहेको थिएँ । हिडाइके लागि यो डायस्पोरामा जिउन अभिशप्त म मलाई धिक्कार दिँदै पदयात्रामा नि थिएँ । हिडाइ बन्द नहोला तर यो ईश्यालु आँखाबाट त पार लाग्न सक्थे । मृत्युलाई त अंकमाल गर्ने पर्यो तर यो पहाडलाई त नाञ्ज सक्थे । कसरी युग बदलियोको थियो कुनि ? म जति उकालोको लागि थिएँ पछि फर्केर हेर्दा मेरा पाइताला बेसीमा नै टाँगिएका पाउथे । म थकित थिएँ । तर ढुन्डन सक्दैन थिएँ । म पराजित थिएँ तै पनि मैले स्वतन्त्र मुटुको स्पन्दन बन्द गरेको थिइन । निरन्तर अश्रुधारा बहेर सुत्की डायस्पोराको मेरो गालामा परेको कलेटी जस्तै पक्की उकालो सडकको यात्रामै म पनि थकित कलेटी परि सकेको थिएँ । किन हो आश मरेर हो कि कुनि मेरो रक्तश्राव चाही कहिल्यै बन्द थिएन । म एकाकी, विक्षिप्त मनसा उकालो चढ्दै थिएँ । कहिले नाग्लोलाई शीरमा राखेर कहिले दुईहातैले कोरालाई हेरी क्रत भएर । मृत्यु + 'ब्याकहोम' + 'फ्रन्टहोम'बाट बनेको एक डायस्पोरक + अनाम मानव बनेर ।

चौतारी आयो । म विसाइ फेर्न चाहन्थे । मैले विसाइ फेर्न हुन्थ्यो । यो कुरा एक मिनेटको लागि मैले भुलेको थिएँ । अचानक त्यो पिपलको बोट नै ढल्लो । चौतारी रहेन । बाटो सबै भत्कयो, म माथिलाई जिउन बाध्य बनाएर । त्यो रूखको भयावह नादले म तसिएको थिएँ । 'मेरो देशै ढुन्डन थाल्यो । म तसिँदै म अमेरिकाबाट ह्यात्त नेपाल फराले । डायस्पोराबाट तल खसे । 'धत । सपनाले पनि मलाई सन्तान ।' म सपनाबाट विपनामा खसेँ । म जूहक उठेर कलम समाती उही उकालोको नै । वाशिङ्टन डी.सी.को जागिरको उकालो । मोटो गज अटो र युटिलिटीको पेमेटको उकालो । नयाँ स्वपिल नेपालको नारा भाडा र अत्ताको उकालो, बि. सि.सी. नेपाली समाचारको उकालो । यो मन न परेको ठाउँमा बसेको डायस्पोरक लेखनको उकालो । परिचय हराएका मान्छेको कथाको उकालो । कहिल्यै न सकिने शौरालीको उकालो ।

यौन/स्वास्थ्य

यौन स्वास्थ्य र यौन शिक्षा

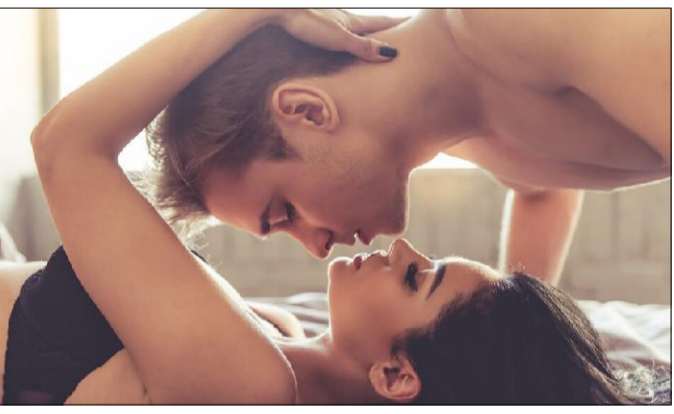
यौन शिक्षाले यौनको सबै पहलहरूको बारेमा बताउँछ । यसमा यौनसँग जोडिएका भावनाहरू, जिम्मेवारीहरू भन्नुको शरीरको रचना, यौन क्रियाकलाप, प्रजननता, यसको लागि सही उमेर, सुरक्षित यौन, जन्म नियन्त्रण वा यौनमा संयम जस्तो विषयहरूको बारेमा विस्तारसँग बताउने गरिन्छ । यसरी शिक्षाको लागि स्कूलमा चल्ने सार्वजनिक स्वास्थ्य कार्यक्रम वा परिवारको अभिभावकहरूद्वारा पनि कतिपय अवस्थामा सिकाउने गरिन्छ । पहिले यस विषयमा किशोर वा किशोरीहरूलाई कुनै पनि तरिकाले जानकारी दिन सकिँदैनथ्यो ।

समाजमा यी विषयहरूमा कुरा गर्नु पनि गलत मान्ने गरिन्थ्यो । सामान्य हिसाबले जति जानकारी दिने गरिन्थ्यो, त्यो पनि घरका मानिसहरूद्वारा नै दिने गरिन्थ्यो । यौन शिक्षामा महिला वा पुरुषहरूको यौन स्वास्थ्यका साथ गर्भवत्या वा त्यसको बचावको बारेमा विस्तारसँग बताउने गरिन्छ । यसबाट युवाहरूको यौन सम्बन्धसँग हुनेवाला विरामीहरू वा संक्रमण जस्तो एचआईवी आदिप्रति जागरूक गरीन्छ । यसकारण यौन स्वास्थ्य हेरेर बच्चा वा किशोरीलाई घरमा वा स्कूलमा दिनु आवश्यक हुन्छ ।

महिलाहरूको यौन स्वास्थ्यको बारेमा जानकारी

महिलाहरूको यौन स्वास्थ्यको बारेमा जान्नुभन्दा पहिले महिलाहरूको यौन अंगहरूको जानकारी तल दिइएको छ ।

- स्तन** : स्तन महिलाहरूको छातीको हिस्सा हुने गर्छ । यसमा बोसोयुक्त मांस तनु हुन्छ । यसमा कैयौ तन्त्रिकाहरू वा निष्पल हुने गर्छ । किशोरावस्था प्रवेश गरेसँगै उक्त मांशतन्तुसमेत विस्तारै बढ्दै जान्छ । महिलाहरूको तुलनामा पुरुषहरूको छातीमा उक्त मांसतन्तु धेरै विकसित हुने गर्दैन ।
- योनी** : महिलाहरूको जननांगलाई योनी भन्ने गरिन्छ । यसको भित्री भाग योनीमुख वा गर्भाशयसँग जोडिएको हुन्छ । यही ठाउँमा सम्भोग गर्ने गरिन्छ । मासिक धर्म वा बच्चा समेत जन्मको समय यही ठाउँबाट बाहिर निस्कने गर्छन् ।
- योनिमुख** : महिलाको बाह्य यौन अंगलाई योनीमुख भन्ने गरिन्छ । यसमा क्लिटोरिसलाई समेत राख्ने गरिन्छ । यो जननांग ओठको जस्तै संबेदनशील मांसहस्ता बनेका हुन्छन् । यसबाट बायाँतिर ग्रन्थीहरू जोडिएको हुन्छ । यो ग्रन्थीले योनीलाई चिल्लो बनाइ राख्छ ।

गर्भाशय : यस स्थानलाई गर्भाशयको नामबाट पनि चिन्ने गरिन्छ । यो नासपाती वा बन्द मुट्टीको आकारको अंग महिलाहरूको पेटको तल्लो हिस्सामा हुने गर्छ । गर्भाशयभन्दा तल्लोभागतर्फ योनी र माथिल्लो भागतर्फ अण्डाशयदेखि गर्भाशयसम्म अण्ड लिएर जानेवाला नलीसँग जोडिएको हुन्छ । मासिक धर्मचक्रको साथसाथ हेरेर महिना गर्भाशयको निर्माण पनि भइरहन्छ ।

हार्मोन : यो योनीको भित्रको मांशांशपेण्डको पातलो फिल्ली हो । यो फिल्लीले महिलाहरूको योनी मुखको मार्गलाई सुरक्षित राखिदिन्छ । कैयौ पटक योग या यौनसम्बन्ध राख्दा यो फिल्ली टुट्न सक्छ ।

पुरुषको यौन स्वास्थ्यसम्बन्धी शिक्षा

पुरुषको यौन अंग र उनीहरूसँग जोडिएको मुख्य विरामीको विषयलाई निम्नानुसार उल्लेख गर्न सकिन्छ ।

- लिङ्ग** : पुरुषको प्रजनन अंगलाई लिङ्ग भन्ने गरिन्छ । जुन तीन मुलायम मांसतन्तुहरू मिलेर बन्ने गर्छ । यो मुलायम मांसतन्तु उत्तेजनाको समयमा रगतले भरिएर आउँछ । यो मांसतन्तुले नै लिङ्गमा उत्तेजना गर्ने गर्छ । लिङ्गबाट मूत्र वा वीर्यसम्बन्धी तरल पदार्थ निस्कने गर्छ ।
- लिङ्गको माथिल्लो भाग** : यसमा पुरुषहरूको लिङ्गको माथिल्लो छालालाई आंशिक या पूरा रूपले हट्ने गर्छ । केही सम्प्रदायहरूमा यसलाई काटेर फाल्ने चलन पनि हुन्छ ।
- पुरुषको जननांगमा उत्तेजना** : पुरुषमा यौनक्रियाभन्दा पहिले लिङ्गमा जब रगतले भरिएको हुन्छ भने त्यस्तो अवस्थामा उत्तेजना

भरिने गर्छ । यो सामान्य स्थितिभन्दा माथि जाने गर्छ । यसलाई नै पुरुष जननांगमा हुने उत्तेजना भन्ने गरिन्छ ।

स्खलन : यौन क्रियाको चरम आनन्दमा पुरुषको लिङ्गबाट निस्कने वीर्यको प्रक्रियालाई स्खलन भनिन्छ । त्यस्तै, महिलाहरूमा चरम आनन्दको स्थितिमा योनीबाट तरल पदार्थ खसिँत हुन्छ ।

वीर्य : यो पुरुष जननांगबाट निस्कने सफेद र गको तरल पदार्थ हो । यसमा शुक्राणु वा तरल पदार्थ मिसिएको हुन्छ । जननांगमा उत्तेजनाको चरम अवस्थामा पुगेपछि यो पदार्थ बाहिर आउँछ ।

यौन क्रिया वा लैङ्गिकतासम्बन्धी शिक्षा

१. यौनसम्पर्क के हो ?

कुनै पनि महिला र पुरुषको सहमतिमा दुई व्यक्तिबीच हुने शारीरिक सम्बन्ध नै आम बोलचालको भाषामा यौनसम्पर्क कहलाउँछ ।

२. सुरक्षित यौनसम्पर्क के हो ?

जब तपाईं आफ्नो साथीको साथमा कण्डम या महिलाहरूको गर्भ रोक्नको लागि वा अन्य संक्रमण रोक्नको लागि अपनाउने सुरक्षाको उपाय नै सुरक्षित यौनसम्पर्क हो ।

३. मुखमैथुन के हो ?

मुखमैथुन भनेको मुख वा जिब्रोको प्रयोगबाट साथीको प्रजनन अंग वा संवेदनशील अंग र एनललाई उत्तेजित गराउने गरिन्छ भने यसलाई मुखमैथुन भनिन्छ । यसबाहेक यौन सम्पर्कको विविध विधि अपनाउनु, आफ्नो साथीहरूसँग आनन्दार्थ सहमति लिनु आदि विषयलाई पनि यसमा महत्त्व दिनुपर्छ ।

बिहान उठ्नेवित्तिकै के-के गर्नु हुँदैन ?

- बिहान बिस्तीमा नै पल्टेर टीभी हेर्ने, मोबाइल हेर्ने बानी हटाउनु । एउटा आँखालाई पनि घाटा छ भने बिहानै सामाजिक सञ्जाल वा च्यानलहरूले नेगेटिभ प्रभावहरू पारिरेको हुने हुन्छ । हत्या, हिंसा, बलात्कार वा अन्य जघन्य अपराधका समाचारले दिनको खराब सुखात हुन जान्छ । मोबाइल र टेलिभिजनमा बिहानै खराब सन्देश र समाचार नसुन्नु ।
- बिहान उठ्नेवित्तिकै एना नहेर्नु होला । धेरैको प्रायः यही बानी छ । यसले तपाईंको शरीरमा धेरै मात्रामा नेगेटिभ ऊर्जा, रोगको सम्भावना र भयको सम्भावना बढी शरीरमा उत्पन्न गराउँछ । बर अफिस जाने समयमा वा फ्रेश भएर एना हेर्दा उपर्युक्त हुन्छ ।
- बिहान उठ्नेवित्तिकै घरको छत, बार्दलीमा गएर आफ्नो कमला छोर्ने वा अरु व्यक्तिको पनि हेर्ने नहेर्नु । छायाँ हेर्नाले पनि ऊर्जा
- बिहान बिस्तीमा नै पल्टेर टीभी हेर्ने, मोबाइल हेर्ने बानी हटाउनु । एउटा आँखालाई पनि घाटा छ भने बिहानै सामाजिक सञ्जाल वा च्यानलहरूले नेगेटिभ प्रभावहरू पारिरेको हुने हुन्छ । हत्या, हिंसा, बलात्कार वा अन्य जघन्य अपराधका समाचारले दिनको खराब सुखात हुन जान्छ । मोबाइल र टेलिभिजनमा बिहानै खराब सन्देश र समाचार नसुन्नु ।
- बिहान उठ्नेवित्तिकै एना नहेर्नु होला । धेरैको प्रायः यही बानी छ । यसले तपाईंको शरीरमा धेरै मात्रामा नेगेटिभ ऊर्जा, रोगको सम्भावना र भयको सम्भावना बढी शरीरमा उत्पन्न गराउँछ । बर अफिस जाने समयमा वा फ्रेश भएर एना हेर्दा उपर्युक्त हुन्छ ।
- बिहान उठ्नेवित्तिकै घरको छत, बार्दलीमा गएर आफ्नो कमला छोर्ने वा अरु व्यक्तिको पनि हेर्ने नहेर्नु । छायाँ हेर्नाले पनि ऊर्जा
- नेगेटिभ बनाइदिन्छ, तपाईंको शरीरमा ।
- जानवरहरूको तस्वीर/फोटो कोठामा राख्नु भएको छ भने कृपया हेरेर बस्ने काम नगर्नु । शास्त्रीय ढंगले जानावरहरूको तस्वीर हेर्ने उचित मानिएको छैन, बिहान-बिहान ।
- दूध हालेको चिया खिँदै नखाउनु । यसले ग्यास्ट्रिक, र्याइटिकल अल्सर, अल्सरस्येन्ड्रम हुन सक्छ । आजकाल त अफ बेड-टी अर्थात् ओख्यानमै चिया खाने धेरैको बानी हुन्छ । यो काम बन्द गर्नु । बर बिहान मततातो पानी खानु ।
- मसलेदार खाना नखाउनु । खैनी, चुरोट, चिया खिँदै हुनुहुन्छ भने यी कामहरू प्रयोगमा ल्याउँदै नग्याउनु । तपाईं जे खानुहुन्छ, त्यस्तै बन्दै जानुहुन्छ ।
- बिहान कालो चिया पिउनु वा तुलसीको पत्रको चिया । चियामा चिनीको सडामा सब्बर प्रयोग गर्नु । नभए नगर्दा नि उत्तम हुन्छ ।

हेटौंडा खानेपानी व्यवस्थापन बोर्डको वार्षिकोत्सव सम्पन्न

खानेपानी अभाव हुन नदिने गरी दीर्घकालीन योजना अधि बढाइएको छः नगर प्रमुख लामा

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ८ जेठ/ हेटौंडा उपमहानगरपालिकाका नगर प्रमुख मिनाकुमारी लामाले हेटौंडामा स्वच्छ खानेपानी वितरणका लागि हेटौंडा खानेपानी व्यवस्थापन बोर्डले महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको बताएकी छन् ।

बोर्डको १३ औं वार्षिकोत्सवको अवसरमा शुक्रबार हेटौंडामा आयोजित कार्यक्रममा बोल्दै उनले भेयारहरू खानेपानीको लागि पाइप नै बोकेर हिंडिरहेको र मन्त्रालय धाड्यरहेको अवस्थामा हेटौंडामा भने बोर्डको काम उत्कृष्ट रहेको बताइन् ।

नगरबासीलाई गुणस्तरीय खानेपानी उपलब्ध गराउनु उपमहानगरको दायित्व भएको उनको भनाइ छ । नगर प्रमुख लामाले उपमहानगरपालिकाबाट दिइँदै आएको अनुदान कटौतीको विषय संघीय सरकारको निर्देशनअनुसार कार्यान्वयन गरिएको स्पष्ट पारिन् ।

बोर्ड र उपमहानगरपालिकाबीचको समन्वयमा सञ्चालन भएका खानेपानी व्यवस्थापनका काम नमूनायोग्य बनेको उनले उल्लेख गरिन् ।

नगरप्रमुख लामाले शून्य चुहावट तथा ढल व्यवस्थापनका लागि योजना निर्माणको चरणमा रहेको जानकारी दिँदै आगामी ५० वर्षसम्म हेटौंडामा खानेपानी अभाव हुन नदिने गरी दीर्घकालीन योजना अधि बढाइएको बताइन् । उनले

खानेपानी क्षेत्रसँग सम्बन्धित करोडौं रूपैयाँ बराबरका पूर्वाधार निर्माणको कामसमेत अगाडि बढिरहेको जानकारी दिइन् ।

त्यसैगरी, कार्यक्रममा बोर्डका अध्यक्ष प्रताप विष्टले बोर्डले पानी उत्पादन तथा वितरणको काम प्रभावकारीरूपमा सञ्चालन गरिरहेको बताएकी छन् ।

हालसम्म १७ वटा उपभोक्ता समिति बोर्डमा समाहित भइसकेको र अझै करिब ४० वटा उपभोक्ता समितिमाफत उपमहानगर क्षेत्रमा खानेपानी वितरण भइरहेको उनले जानकारी दिए । संघीय सरकारको सहयोगमा ५० लाख रूपैयाँ लागतमा निर्माण गरिएको प्रयोगशालामाफत नियमितरूपमा

पानीको गुणस्तर परीक्षण हुँदै आएको उनले बताए । परीक्षणका आधारमा हेटौंडा क्षेत्रमा वितरण हुने पानी धाराबाटै सिधै पिउन योग्य रहेको अध्यक्ष विष्टले सवो गरे ।

बोर्डका निमित्त कार्यकारी निर्देशक विष्णुप्रसाद सापकोटाले बोर्डको प्रगति विवरण प्रस्तुत गर्दै हाल हेटौंडाका १९ वडामध्ये वडा नम्बर १२ र १३ बाहेक १७ वडामा सेवा विस्तार गरिएको जानकारी दिए ।

उनका अनुसार करिब १ लाख ७० हजार नागरिकलाई २९ हजार ७ सय ९ वटा धारामाफत दैनिक ३ करोड ७५ लाख लिटर पानी वितरण भइरहेको छ । नगरको मुख्य बजार क्षेत्रमा भने २४ सै घण्टा पानी वितरण भइरहेको उनले बताए ।

उनका अनुसार हाल बोर्डसँग सतहगत एक मुहान, ४० डिप ट्यूबल र १९ सवैले सञ्चालनमा रहेका छन् । पानी भण्डारण क्षमता ८ हजार ९ सय ५२ घनमिटर पुगेको

तथा करिब ८ सय किलोमिटर पाइपलाइन विस्तार गरिएको उनले जानकारी दिए ।

वार्षिकोत्सवका अवसरमा बोर्डले विभिन्न पूर्वाधार योजना सम्पन्न भएको जानकारी दिएको छ ।

हेटौंडा-१५ सानो सुकौलीमा १ लाख लिटर क्षमताको पानी ट्यांकी, वडा नं. १६ मा सार्वजनिक शौचालय, आधुनिक पानी परीक्षण प्रयोगशाला तथा विभिन्न क्षेत्रमा पाइपलाइन विस्तार गरिएको जनाएको छ ।

संघीय खानेपानी तथा ढल व्यवस्थापन आयोजना र बोर्डको सहलगानीमा हेटौंडा-१६ शक्तिमा ६ वटा पानी संकलन ट्यांकी, समवेले तथा ३.५ किलोमिटर पाइपलाइन विस्तार गरिएको छ ।

यस्तै बागमती प्रदेश सरकारसँगको सहकार्यमा हेटौंडा-११ थानाभन्दा-सिमलटार क्षेत्रमा ४ लाख ५० हजार लिटर क्षमताको ओभरहेड ट्यांकी तथा पूर्वाधार निर्माण सम्पन्न गरिएको

बोर्डले जनाएको छ ।

बोर्डले चालु आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ को वैशाख मसान्तसम्म पानी महसुलतर्फ १२ करोड १५ लाख रूपैयाँ बिलिङमध्ये ११ करोड ८७ लाख रूपैयाँ अर्थात् ९७ दशमलव ७० प्रतिशत रकम संकलन गरेको जनाएको छ ।

उपभोक्ताबाट ७ लाख ६८ हजार रूपैयाँ अग्रिम महसुलसमेत जम्मा भएको बोर्डले जनाएको छ ।

बोर्डका अनुसार समग्र आयतर्फ २४ करोड ५ लाख ९७ हजार ५ सय रूपैयाँ विनियोजित बजेटमध्ये १४ करोड ६६ लाख ५४ हजार ६ सय ८८ रूपैयाँ संकलन भएको छ ।

व्ययतर्फ ११ करोड ७९ लाख ८५ हजार ६ सय १ रूपैयाँ खर्च भएको प्रतिवेदनमा उल्लेख गरिएको छ ।

कार्यक्रममा हेटौंडा-२ का वडा अध्यक्ष विष्णुगोपाल महर्जन, नेपाल पत्रकार महासंघ बागमती प्रदेश समितिका उपाध्यक्ष हरि हुमागाई, बोर्ड सदस्य डा. कृष्ण धिताल तथा हेटौंडा उपमहानगर पालिका वातावरण सुधार समन्वय समितिका अध्यक्ष ध्रुव अधिकारी लगायतले मन्तव्य व्यक्त गरेका थिए ।

उक्त अवसरमा बोर्डले अनुशासन, कार्यसम्पादन मूल्याङ्कन र कामप्रतिको लगनशीलतालाई आधार मानी उत्कृष्ट कर्मचारीलाई प्रशंसापत्र तथा नगदसहित सम्मान गरेको छ ।

सम्मानित हुने कर्मचारीमा नमुना पण्डित, अजय थिङ, दिपेन्द्र महत, पुष्पा पौडेल पाण्डे, समि श्रेष्ठ, गोविन्दबहादुर धपलिया, डिलबहादुर योजन र तिलकबहादुर श्रेष्ठ छन् ।

मकवानपुरगढीका युवाले थाले गाउँ सरसफाई अभियान

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ८ जेठ/ मकवानपुरको मकवानपुरगढी गाउँपालिका युवाहरूले गाउँलाई सफा र व्यवस्थित बनाउने उद्देश्यसहित सरसफाई अभियान सञ्चालन गरेका छन् ।

“आफ्नो गाउँ, आफै सफा गरौं” भन्ने नारासहित एक सातादेखि स्थानीय युवाहरू नियमित रूपमा अभियानमा जुटिरहेका हुन् । गाउँपालिका वडा नम्बर-३ आसपास, मनकामना डेरी चोक, फुटसल क्षेत्र तथा सडक किनारमा जथाभावी फालिएका फोहोर सङ्कलन गरी युवाहरूले सरसफाई अभियानलाई निरन्तरता दिएको छ ।

अभियानका क्रममा महरा र पानीका बोटल, चाउचाउ तथा चिप्सका खोल, गुड्डा

र स्तरीजन्य पदार्थका प्याकेटलगायत प्लास्टिकजन्य फोहोर बढी भेटिएको सहभागीहरूले बताएका छन् ।

करिब २० जना युवाको सक्रिय सहभागितामा सञ्चालन भइरहेको अभियानबाट हालसम्म एक ट्याक्टर फोहोर सङ्कलन गरिएको छ ।

सङ्कलित फोहोरलाई सङ्कलन गर्नका लागि ट्याक्टरमाफत हेटौंडा उपमहानगरपालिकाको डम्पिङ साइटमा पठाइएको जनाइएको छ ।

अभियानमा सहभागी युवा प्रेमप्रसाद तिमल्सिनाले गाउँलाई सफा राख्ने जिम्मेवारी सबै नागरिकको भएको भन्दै त्यसैको सन्देश दिन अभियान सुरु गरिएको बताए ।

“आफ्नो ठाउँ सफा र राम्रो बनाउने जिम्मेवारी सबैको हो भन्ने सोचका साथ अभियान थालेका

हौं,” उनले भने । युवाहरूले सडक किनार, सार्वजनिक स्थल र चोकहरूमा थुप्रिएको फोहोर व्यवस्थापन गर्दै समुदायमा सरसफाइप्रति चेतना फैलाउने प्रयाससमेत गरिरहेका छन् ।

स्थानीयस्तरमै युवाहरूले देखाएको सक्रियता र सामाजिक उत्तर दायित्वले समुदायमा सकारात्मक सन्देश प्रवाह गरेको स्थानीयवासीको भनाइ छ ।

स्थानीय बासिन्दाले युवाहरूको प्रयासको प्रशंसा गर्दै यस्ता अभियानलाई निरन्तरता दिनुपर्ने बताएका छन् ।

सामूहिक प्रयासबाट गाउँलाई सफा, सुन्दर र स्वस्थ बनाउने उद्देश्यसहित सञ्चालन गरिएको अभियान अहिले उदाहरणीय बन्दै गएको छ ।

नव आगुन्तकलाई स्वागत, उत्कृष्टलाई सम्मान

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ८ जेठ/ हेटौंडा उपमहानगरपालिका-४ स्थित भुटनदेवी माध्यमिक विद्यालय (प्राविधिक शिक्षालय)ले नव आगुन्तक विद्यार्थीलाई स्वागत र एसईई २०८२ का उत्कृष्ट विद्यार्थी र शिक्षकलाई सम्मान गरेको छ ।

विद्यालयले शुक्रबार ओम्प्याक्स हलमा एक औपचारिक कार्यक्रम गरी शैक्षिक सत्र २०८३ मा भर्ना भएका नयाँ विद्यार्थी तथा अभिभावकहरूलाई स्वागतसहित एसईईमा उत्कृष्ट अंक ल्याउने विद्यार्थी र शिक्षकलाई सम्मान गरेको हो ।

विद्यालयका प्रधानाध्यापक सूर्यप्रसाद घिमिरेको सभाध्यक्षता एवम् विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष एवं ४ नम्बर वडाध्यक्ष नवीन सिग्देलको प्रमुख आतिथ्यतामा कार्यक्रम भएको हो ।

कार्यक्रम भएको हो । कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै प्रमुख अतिथि सिग्देलले भुटनदेवी माविले प्राविधिक शिक्षामा पुन्याउँदै आएको योगदानको प्रशंसा गरेका छन् ।

गुणस्तरीय शिक्षाका लागि सबै पक्ष एकजुट भएर अधि बढनुपर्नेमा उनले जोड दिए । नयाँ विद्यार्थीहरूलाई मेहनत र अनुशासनका साथ अध्ययन गर्न आग्रह गर्दै अध्यक्ष सिग्देलले सफल भविष्यको शुभकामनासमेत व्यक्त गरे ।

उनले विद्यालयको शैक्षिक गुणस्तर सुधार र भौतिक पूर्वाधार विकासलाई अझ सुदृढ बनाउँदै लैजाने प्रतिबद्धता व्यक्त गरे । वि.सं. २०१६ सालमा स्थापना भएको यस विद्यालयले गुणस्तरीय तथा प्रविधिमैत्री शिक्षामा विशेष योगदान दिँदै आएको छ ।

रामिला राना
८८४९८८८८८८

कल्पना न्योपाने
८८६६६६६६६६

उषा अधिकारी
८८४५५५५५५५

स्वर्गादारी महिला पञ्चेबाजा समूह

हेटौंडा-१, मकवानपुर

हाल्यो सेवा: विवाह, ब्रतवन्द, पार्टी, विभिन्न कार्यक्रम, सप्ताह एवम् अन्य शुभकार्यको लागि स्तरीय पञ्चेबाजाको लागि सम्पर्क राख्नुहोस् ।

आकर्षक घडेरी बिक्रीमा

हेटौंडा वडा नं. १ स्वर्गलोक, हेटौंडा मोडल अस्पताल पछाडि

सम्पर्क:
८८५१०८८६३४ (मुकुन्द कार्की)
८८४४५०५३४८ (श्री लामा)

श्री निर्मल माध्यमिक विद्यालय

हेटौंडा-१५, बस्तिपुर

ADMISSION OPEN Class:11

कक्षा-११ मा भर्ना खुल्यो

शिक्षा

कम्प्युटर साइन्स

व्यवस्थापन

मानविकी

कानून

सम्पर्क: ८८५५०३०८८८, ८८५५०६७७८८, ८८४५०७१७८८, ८८४५०७१६५८

वैदेशिक रोजगारीमा जाँदा ध्यान दिऔं ।

- ☞ वैदेशिक रोजगारीमा जाँदा सीप सिकेर जाऔं,
- ☞ वैदेशिक रोजगारीमा जाँदा अनुमती प्राप्त संस्थाबाट मात्र जाऔं,
- ☞ सामान्य चिनेको व्यक्तिले भनेको आधारमा अवैध मार्गवाट जाने कार्य नगरौं,
- ☞ अनुमती प्राप्त संस्था मार्फत जाँदा वेवसाइट मार्फत विज्ञापन भए नभएको तथा लट नम्बर हेरी अन्तरवार्ता लगायतका छनौट प्रकृयाबाट मात्र जाऔं,
- ☞ वैदेशिक रोजगारीका लागि शुल्क बुझाउँदा वैडिङ प्रणालीको प्रयोग गरौं,
- ☞ वैदेशिक रोजगारीमा जाँदा अभिमुखीकरण तालिम लिने गरौं,
- ☞ भिजिट भिसामा विदेशमा गएर काम नगरौं,
- ☞ विदेशमा रहँदा मर्यादित, अनुशासित भई उक्त देशको कानून पालना गरौं,
- ☞ कार्यस्थलमा कार्य गर्दा पूर्ण रूपमा व्यवसायजन्य सुरक्षाका मापदण्डहरूको पालना गरौं
- ☞ स्वदेशमा पैसा पठाउँदा बैडिङ माध्यमको प्रयोग गरौं ।

**नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड**